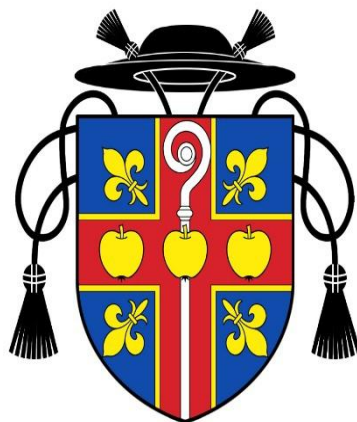

Farní list 166

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Pokud někdo řekne: „Miluji Boha,“ a nenávidí svého bratra, je lhář. Vždyť kdo nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. (1. Janův 4:20).“

Vždy s Bohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Březen 2025:

- *Úmysl papeže: Modleme se, aby zlomené rodiny našly uzdravení svých ran v odpuštění a vzájemném znovunalezení svých darů, i v jejich odlišnostech.*
- *Národní úmysl: Modleme se, aby se poutníci do Říma vrátili do svých domovů s pokojnou nadějí, radostnou vírou a novou odvahou svědčit o Kristu.*
- *Farní úmysl: Za proměnu našeho srdce podle srdce Kristova.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

a máme tu měsíc březen. Nevím, kdo z nás vlezl za kamna a kdo ne, ale co vím, že v roce 2025 datum Velikonoc najdeme v kalendáři až v druhé polovině dubna. To znamená, že prvních pár březnových dnů letos připadne ještě na liturgické mezidobí.

Nicméně většina měsíce už spadá do posvátné doby postní, a tak se pokusím postně naladit i tento úvodník.

Obrácení

Při udílení popelce na Popeleční středu říká kněz buď: „obraťte se a věřte evangeliu“ nebo „pamatuj, že prach jsi a v prach se navrátíš“. Jistě

má smysl lidem připomínat smrtelnost našeho těla, ovšem daleko více se mi líbí ono „obrat' se a věřte evangeliu“.

Co vlastně je obrácení?

Tyto výzvy z liturgie Popeleční středy a celá postní doba nás tedy chtějí vyzvat k zamyšlení. K zamyšlení nad tím, nakolik žijeme každý svůj den ve vztahu k Bohu, **nakolik s Bohem vedeme dialog**.

Protože co to znamená obrátit se? Kam se máme obrátit? Máme se obrátit k Bohu. A když jsme k někomu obrácení, tak samozřejmě nasloucháme tomu, co nám dotyčný říká a nějak mu odpovídáme. Tou nejzákladnější a nejdůležitější rovinou obrácení není naše (často velmi nedokonalá) lítost nad hříchy. **Základem obrácení je náš rozhovor s Bohem.**

Co nám brání v hlubším obrácení?

Nežřídka se stává, že člověk sice svých hříchů nějak lituje, ale nedá se ještě mluvit o tom, že by prožíval nějaké větší obrácení. Protože člověk sice může hříchů nějak litovat, může mít předsevzetí „žít slušně“, dokonce může své hříchy i vyznat ve zpovědi, ale může mu přitom jít jen o to, aby zlepšil svůj výkon. A Bůh v tom může hrát velmi malou roli.

Ježíš totiž nezemřel na kříži proto, abychom jenom zlepšili svůj výkon. Šlo mu o mnohem více. On zemřel proto, aby nás vyrval ďáblu, aby nás získal pro Boha, abychom měli věčný život, abychom skutečně žili jako Boží děti. Protože Bůh nás ve křtu přijal za vlastní a nám to bohužel stále málo dochází.

Potíž s obrácením může spočívat také v tom, že někteří lidé přinejmenším podvědomě kladou rovnítko mezi křesťanstvím a dobrou morálku a také mezi církev a mravnostní policii. U nás to ve velkém začalo nejspíše za Josefa II., který zrušil semináře v diecézích a do jediného generálního semináře v Praze pozval osvícenské představené podle svého gusta. Ti se snažili budoucí kněze a tím i katolickou církev předělat podle představ císaře na vychovatelku spořádaných občanů. Chtěli vytvořit církev, která pokud možno nebude

moc kázat o Ježíšovi (protože ten dokázal vzdorovat autoritám, a to spořádaní občané přece nikdy nedělají), ale raději něco v rámci císařových představ o osvětě. Například o prospěšnosti zeleného hnojení. A něco z tohoto přístupu se nám v církvi objevuje dodnes, byť třeba v trošku jiné podobě a nejmíce asi v jiných zemích než u nás.

Za politiky všech úrovní se máme modlit, k tomu nás vybízí už svatý Pavel. Ale **poslouchat máme vždycky Pána Ježíše**, zatímco politiky či jiné autority **jenom** tehdy a natolik, nakolik jejich slova neodporují slovu Božímu.

Díky Ježíšovi můžeme prožívat „nebe na zemi“

Křesťanství je totiž mnohem víc než jen morální systém a církev je mnohem víc než jen vychovatelka mravnosti. Kristus nám svou smrtí na kříži otevřel dveře k Božímu trůnu. V okamžiku jeho smrti se chrámová opona roztrhla v půli a to znamená, že můžeme hovořit s Bohem neporovnatelně více a napřímo, než velké postavy Starého zákona. Koneckonců v Otčenáši se modlíme „jako v nebi, tak i na zemi“. Díky Ježíši Kristu má každý pokřtěný snazší (!!!) přístup k Bohu, nežli měli takoví velikáni, jako Abrahám, Mojžíš, David či Šalomoun. A Bůh od nás ode všech čeká, že k němu budeme přistupovat, že ho budeme čím dál více zvat do svého života.

Bázeň Boží

Otázka zní, na jakém základu naše obrácení stojí. Bible na více místech říká v různých obměnách, že „počátkem moudrosti je bázeň Boží.“ (Sir 1,14). Zároveň ale také, že bázeň Boží je korunou či naplněním moudrosti (Sir 1,16.18).

Kdo z nás by nechtěl být moudrým, že? V případě, že toužíme po moudrosti, bychom si ale měli uvědomit, že jednak patří k darům Ducha svatého (Iz 11,2), ale také, že úzce souvisí s bázní Boží.

Co tedy bázeň Boží je a co není? Bázeň Boží zcela určitě není strach nebo dokonce hrůza či úzkost. Strach z Boha je důsledkem hříchu a pochází od ďábla. Boha se bojí pouze ten člověk, který Ho nezná.

Bázeň Boží, ta pravá bázeň Boží, zcela určitě nemá nic společného s pocitem ohrožení Bohem. Naopak. „Bázeň Boží je bázeň lásky. Bůh je svatý a my ho milujeme.“ (Mary Healyová).

Nevím, nakolik bych to dokázal rozvést či doplnit, ale řekl bych, že bázeň Boží nějak souvisí se stavem úžasu, kdy si člověk uvědomí, že Stvořitel Vesmíru udělal či dělá něco velmi konkrétního pro nás osobně. Že Mu nejen nejsme lhostejní, ale že On nás ve své nekonečné a všemohoucí lásce naopak bere velmi vážně.

Že pro nás (rozuměj pro lidi jako celek i pro jednoho každého z nás osobně zvlášť) v dobrém slova smyslu udělá cokoli, co je dobré a pro nás důležité a prospěšné. Vrcholem onoho Božího konání pro mne – pro nás (platí obojí zároveň, nikdo není spasen sám a zároveň Bůh jednoho každého z nás miluje velmi osobní láskou) je samozřejmě Kristova oběť na kříži.

A k naší reakci na projevy Boží lásky patří jednak to, že my sami Boha čím dál tím více milujeme a zároveň to, že prožíváme právě onu bázeň Boží: velkou míru úcty k Bohu, spojenou se snahou porozumět Jeho slovu a Jeho záměrům s mým životem, s rozhodnutím a snahou žít svůj život v Duchu svatém v hlubokém spojení s Kristem. S rozhodnutím napodobovat a následovat Krista, nakolik je to v naší situaci možné.

Řekl bych, že bázeň Boží můžeme prožívat silně třeba tehdy, když pláčeme štěstím nad tím, jak je Bůh mocný a dobrý. Právě vědomí Boží lásky proměňuje naši identitu. Myslím, že právě a pouze na vědomí Boží lásky a současně na vědomí naší nedokonalosti a hříšnosti můžeme stavět jakékoli naše postní snažení.

Pokora

Pán Ježíš začíná svoji horskou řeč (Mt 5-7) blahoslavenstvími. A hned první z blahoslavenství může být pro nás takovou výzvou do postní doby. Ale nejen do ní, nýbrž do celého života. „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich nebeské království“ (Mt 5,3).

Co to znamená chudí duchem? Pokorní. Pokora je opakem pýchy. Blahoslavení jsou tedy ti, kdo si dobře uvědomují svoje limity. Podobně, jako si malé děti uvědomují svoje limity a závislost na rodičích.

Určitě existuje obrovský, ba přímo propastný rozdíl mezi naší „něžnou a radostnou závislostí“ na Bohu (která se v něčem podobá závislosti dětí na rodičích) a „tvrdými, zotročujícími závislostmi“ (typicky na alkoholu či drogách, ale lidé mohou v o něco mírnější podobě také velmi nezdravě přečeňovat výkon, majetek, zdraví, vzdělání atd).

Jsme-li si v pokoře vědomi svých limitů a svojí „něžné a radostné závislosti“ na Bohu, který nás miluje, pak roste naše vnitřní svoboda, ale třeba také pokoj. Pokud se naopak snažíme svůj život žít, jakoby Bůh nebyl, hrozí nám velké riziko, že život prožijeme v zajetí různých strachů, že následkem rostoucích hříchů budeme stále více ztrpčovat život sobě i blízkým a že třeba upadneme do nějaké té „tvrdé závislosti“.

Křížové cesty

Kristův kříž je jádro a vrchol zjevení Boží lásky. Ježíš přijetím kříže naplno demaskoval ďábelskou lež o tom, že Bůh nám chce něco dobrého odepřít a že bychom se ho měli spíše bát. Kristův kříž nám říká, že Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Pobožnosti křížové cesty nám pomáhají zažít si tajemství nekonečné Boží lásky, a proto bych chtěl všechny povzbudit k co nejhojnější účasti na křížových cestách.

Ještě k milostivému roku 2025

Téma milostivého roku 2025 jsem zmínil již v listopadovém Farním listě. Pán Ježíš vyhlásil na začátku svého působení při návštěvě Nazareta nikdy nekončící milostivé léto. My si ovšem potřebujeme různé aspekty jeho působení a života připomínat. A tak si čas od času připomínáme fakt, že jsme spaseni milostí skrze víru i tím, že je vyhlášeno milostivé léto jako zvláštní čas, kdy nás církve vybízí mj. k tomu, abychom byli milosrdní jako Otec.

A se zakoušením Otcova milosrdenství souvisí možnost získat mimořádné odpustky, spojené s návštěvou jubilejních míst v diecézích. Plnomocné odpustky může pro sebe nebo pro duše v očistci získat každý věřící, který kromě tří obvyklých podmínek (nemá zalíbení v žádném hříchu, přijal svátost smíření a svaté přijímání, pomodlí se na úmysl svatého Otce), vykoná zbožnou pouť na jubilejní místo a zúčastní se zde slavení mše svaté nebo bohoslužby slova, liturgie hodin, pobožnosti křížové cesty, modlitby růžence, hymny Akathistos nebo jednotlivě nebo ve skupinách zbožně navštíví diecézní jubilejní místo a stráví tam přiměřeně dlouhou dobu v eucharistické adoraci a rozjímání, které zakončí modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a vzýváním Panny Marie, Matky Boží.

Pro nás nejbližším jubilejním místem je bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáře nad Sázavou. Zajímavým, relativně blízkým místem, se mi jeví také kostel Nejsvětější Trojice na Křemešniku.

V naší diecézi se nacházejí tato jubilejní místa: klášterní a farní kostel Narození Panny Marie v Želivě, (kopie) kaple Zjevení Capelinho v Českomoravské Fatimě v Koclířově, poutní a farní kostel Panny Marie Pomocné v Chlumku na Luži, katedrála Svatého Ducha, poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie na Hoře Matky Boží v Králíkách, klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace, celý areál poutního místa v Rokoli (kaple Nejsvětější Trojice v klášteře, kaple Betlém, filiální kostel Panny Marie, kaple Panny Marie „U studánky“), filiální kostel sv. Matouše, apoštola a evangelisty, v Deštném v Orlických horách (v areálu DCŽM Vesmír).

Přeji všem milostiplnou dobu postní

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- *Od října až do pouti bude jako obvykle kostnice přístupná pouze po předchozí domluvě.*
- *Kurzívou uvádíme výběr ze zajímavých akcí mimo naši farnost*

BŘEZEN

- ⇒ 1. 3. (sobota) – setkání mládeže na faře od 18 hod.
- ⇒ 2. 3. (neděle) – v kostele sv. Mikuláše od 17:30 do 18:30 hod. adorace, do 18 hod. tichá, poté moderovaná
- ⇒ 5. 3. – Popeleční středa
- ⇒ 6. 3. (1. čtvrtek) - od 17 hod. ve farním kostele adorace za nová kněžská a řeholní povolání a další povolání ke službě v církvi
- ⇒ 7. 3. (1. pátek) - dopoledne pastorační nemocných v Nížkově; od 16:30 hod. ve farním kostele tichá adorace a možnost svátosti smíření, od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 8. 3. (sobota) – od 14 hod. na faře postní duchovní obnova (vedená R.D. Milošem Kolovratníkem)
- ⇒ 9. 3. (neděle) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 13. 3. (čtvrtek) – dopoledne pastorační nemocných v Bukové
- ⇒ 14. 3. (pátek) – dopoledne pastorační nemocných v Sirákově a Poděšíně, od 17 hod. v kostele sv. Mikuláše křížová cesta
- ⇒ 15. 3. (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.
- ⇒ 16. 3. (neděle) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 19. 3. (středa) – slavnost sv. Josefa
- ⇒ 20. 3. (čtvrtek) –ve farním kostele po mši svaté do 20 hod. Nikodémova noc (tichá adorace s možností přistoupit ke zpovědi nebo duchovnímu rozhovoru)
- ⇒ 21. 3. (pátek) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 21.-23. 3. – *postní duchovní obnova pro svobodné muže ve věku 17-35 let v kněžském semináři v Olomouci*
- ⇒ 22. 3. – *seminář o evangelizaci, Hradec Králové, host R.D. Daniel Vícha, přihlašování do 14.3.*
- ⇒ 23. 3. (neděle) – sbírka na mládež (v diecézi); v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 25. 3. (úterý) – slavnost Zvěstování Páně; den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti

- ⇒ 28. 3. (pátek) – v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 28. 3.-30. 3. – *Národní pouť do Říma*
- ⇒ 30. 3. (neděle) – změna času na letní (ve 2:00 hod. na 3:00 hod.); v kostele sv. Mikuláše od 17 hod. křížová cesta

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 5. 4. (sobota) – *Diecézní setkání mládeže*
- ⇒ 25.-26. 4. – *Matka a dcera – duchovní obnova s Markétou Juzovou a sestrami salesiánkami pro matky s dcerami (ve věku 8-11 let) v Salesiánském domově mladých v Hradci Králové; viz též <https://marketajuzova.cz/vikendy-pro-matku-a-dceru>*
- ⇒ 25.-27. 4. – *Jubileum teenagerů, Řím (přihlašování jen do 20.1.)*
- ⇒ *Březen, duben, květen – exercicie a duchovní obnovy na Svaté Hoře u Příbrami (<https://svata-hora.cz/farnost/exercicie-a-duchovni-cviceni/>) i jinde*
- ⇒ 9. 5.-11. 5. – *formace o přímluvné modlitbě (Komunita Blahoslavenství, Střelice u Brna)*
- ⇒ 25. 5. (neděle) – *první svaté přijímání dětí v naší farnosti*
- ⇒ 22. 5.-27. 5. – *seminář Otcovo srdce, tentokrát na Svaté Hoře u Příbrami, přihlašování již spuštěno*
- ⇒ 20. 6. – *Diecézní setkání seniorů, Hradec Králové*
- ⇒ 4. 7.-5. 7. – *Dny lidí dobré vůle (cyrilometodějská pouť), Velehrad*
- ⇒ 9. 7.-13. 7. – *konference Charis (dříve pod názvem Katolická charismatická konference), výstaviště Brno (klimatizovaný pavilon, možná účast i jen na část programu)*
- ⇒ 12. 7.-17. 7. – *farní tábor (Fryšava pod Žákovou horou)*
- ⇒ 28. 7.-3. 8. – *Jubileum mládeže, Řím, přihlašování do 18. března na www.svetovednymladeze.cz*
- ⇒ 26. 7.-3. 8. – *akademické týdny v Novém Městě nad Metují*
- ⇒ 16. 8.-23. 8. – *pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt, Janské Lázně*
- ⇒ 21. 8.-23. 8. – *křesťanský multižánrový festival United ve Vsetíně (zaměřeno především na mládež)*
- ⇒ 8. 9.-11. 9. – *manželské setkání pro manžele 55+, Janské Lázně*
- ⇒ *Květen-říjen – různé zájezdy, organizované diecézním centrem pro seniory*

- ⇒ **Další nabídky akcí:** viz např. www.vesmir.signalny.cz (Diecézní centrum života mládeže), www.cm-fatima.cz, www.klub-brno.wz.cz (Klub nezadaných katolíků; pouze pro nezadané!), www.manzelstvi.cz, www.simeon.cz (stránky pro aktivní třetí věk), www.eljon.cz, www.credonf.cz, www.klasterkraliky.cz,
- ⇒ <https://www.dc-vranov.cz/index.php/program> (Duchovní centrum sv. Františka z Pauly Vranov u Brna)
- ⇒ <https://svata-hora.cz/farnost/exercicie-a-duchovni-cviceni/> (Svatá Hora u Příbrami)

❖ **Úklid fary:** 15. 3. Toufarová Vlasta

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... MOHU TĚ OCHRÁNIT PŘED PÁDEM

Chci pro Tebe udělat víc než Tě pouze chránit před zlem. Chci také osvobodit Tvé srdce od touhy hřešit. Když čelíš pokušení, převezmi pravomoc nad zlem a nahlas promlouvej má vysvobozující slova – zjistíš tak, že mám větší moc než nepřítel Tvé duše.

Já sám jsem Tvá Moc, Tvé Bezpečí. Dokážu Tě udržet na cestě k věčnému životu a zabránit tomu, aby něco zmařilo mou dokonalou vůli s Tebou. Oddělil jsem Tě pro větší záměr, než jsou požítky, které tento svět nabízí. Proto ke mně volej, ještě než se chytíš do pasti, a já Ti otevřu únikovou cestu. Hledej mě a já Ti dám moc zvítězit. Čím víc budeš poznávat mou dobrotu, tím míň budeš toužit po dočasném pokušení. Jsem silný v každé Tvé slabosti a dám Ti sílu, abys prošla každou situací – anebo se jí vyhnula. Povstaň, vyjdi v mém jménu a dovol mi, abych Ti pomohl žít vyrovnaně.

S láskou

Tvůj Král a Ochránce

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež – Máš ještě jednu strunu!

Já: Ježíši, můžu se tě na něco zeptat?

Ježíš: Samozřejmě.

Já: Slib mi, že se nenaštveš.

Ježíš: Slibuji.

Já: Proč jsi na mě dnes dopustil tolik věcí?

Ježíš: Co tím myslíš?

Já: No, ráno jsem zaspal.

Ježíš: Já vím.

Já: Potom trvalo věčnost, než mi naskočilo auto!

Ježíš: Já vím...

Já: Když jsem měl polední pauzu, spletli mi objednávku, takže jsem nedostal svůj sendvič!

Ježíš: Já to vím...

Já: Na cestě domů se mi vybil mobil, právě když mi kdosi zavolal!

Ježíš: Já to všechno vím...

Já: A jako by to nestačilo, přijdu domů, chci si dát nohy do svého nového masážního stroje a konečně trochu relaxovat a on přestal fungovat! Dnes nic nešlo správně! Proč jsi to dopustil?!

Ježíš: Dovol mi to vysvětlit: Anděl Smrti stál nad ránem při tvé posteli a já jsem poslal jednoho svého anděla bojovat s ním o tvůj život. Nechal jsem tě během toho spát.

Já: To jsem netušil...

Ježíš: Nedovolil jsem tvému autu nastartovat, protože by ti cestu zkrížil opilý řidič, který by do tebe naboural.

Já: Ty jo...

Ježíš: Ta osoba, která připravovala tvůj sendvič, byla nemocná a nechtěl jsem, abys dostal to, co měla ona. Věděl jsem, že teď nemůžeš být doma z práce.

Já: Aha ...

Ježíš: Tvůj telefon se vybil, protože člověk, který ti právě volal, ti chtěl lhát a zatáhnout tě do jedné nekalé věci. Proto jsem ti s ním nedovolil mluvit.

Já: Rozumím...

Ježíš: A ten masážní stroj byl vadný, vyhodil by elektrinu v celém domě.

Já: Je mi to tak líto...

Ježíš: Netrap se tím, jen se mi nauč důvěřovat. Ve všech věcech. V dobrých i špatných...

Já: Budu Ti důvěřovat!

Ježíš: A nepochybuji, že můj plán pro tvůj den je vždy lepší, než ten tvůj plán.

Já: Nechci pochybovat. Dovol mi jen říct ti, děkuji ti za všechno...

Ježíš: Není zač, dítě. Byl to jen další den, když jsem byl tvým Bohem, moc rád se starám o své děti!

Zdroj: <http://www.jesusmyhero.cz/pribeh-rozhovor-s-jezisem/#more-106>

Okénko (nejen) pro seniory

Doba postní – shrnující pohled (z knihy Lectio divina)

Tajemství postní doby v srdci dnešního člověka.

Dnešní doba se vyznačuje velikými změnami a neustálou obnovou lidí i institucí. Uprostřed těchto překotných změn, jak nám je vnucuje dnešní svět, však zjišťujeme, že potřebujeme hlubší, mnohem trvanlivější proměnu, která by se dotkla nás samých a našeho vnímání, smýšlení a jednání. Celý svět dnes spěchá a zdá se, že v něm vládne naprostý chaos, takže člověk často vůbec nechápe, co se vlastně děje. Cítíme, že si ve svém životě musíme udělat jasno a nastolit pořádek. K tomu potřebujeme čas, v němž se můžeme "nadechnout". Třebaže se dnes tak velice opěvuje lidská svoboda, jsme spoutáni těmi nejnižšími formami otroctví. Někteří z nás se snaží osvobodit se tím, co jim nabízí chvilkové pocity úniku, úlevy nebo opojení. Neustále obnovujeme mnohé oblasti svého života, ale zdá se, že nedokážeme zastavit nezadržitelně

postupující proces stárnutí. Když mluvíme s lidmi, velmi často slyšíme: "Jsem unaven, už nemohu dál." Prázdniny, dovolené a víkendy jako by nedokázaly splnit, co od nich očekáváme. Potřebujeme totiž důkladný odpočinek, založený na oživujícím ztišení. Pozorujeme, že se naše osobní i společenské vztahy stále zostřují, komplikují a vytvářejí konfliktní situace, a na druhé straně toužíme po větší upřímnosti a pokoji, snažíme se překonat nenávist, uvěřit v účinnost odpuštění a v radost, pramenící z usmíření, chceme se setkávat v bratrském společenství a jeden s druhým mluvit. To všechno jsou různé projevy jediné touhy po spáse. Jsou však dnešní lidé schopni tuto spásu uskutečnit?

Postní doba je pro všechny křesťany obdobím, kdy je třeba pracovat na opravdové proměně a obnově, abychom se mohli znovu naplno nadechnout, urovnat všechny své zmatky, obnovit autentické vztahy, znovu navázat dialog s lidmi, se kterými nemluvíme, opravdu si odpočinout... a tak dojít spásy. Nezvládli bychom to pouze naší lidskou vůlí nebo rozumem, ale musíme v sobě najít ochotu poslouchat Boží hlas, dovolit Bohu, aby nás proměnil, musíme opustit své cesty, kráčet po cestách Božích, zapojit se do dějin spásy.

Zdroj: www.pastorace.cz, vybrala: Jana Vosmeková,

Inspirace ke svatosti

Svatý Jan z Boha

- zakladatel řehole

Kdy žil: 1495-1550

Liturgický svátek: 8. 3.

Stupeň slavení: nezávazná památka

Patron: zdravotníků, knihkupců a nemocnic

Jan, kterému později začali říkat z Boha se narodil v malé vsi v Portugalsku. Jako osmiletý zmizel z domu. Utekl z domu nebo ho snad unesli? Nevíme. Víme jen, že jeho matka z toho zemřela žalem. Později se objevil ve Španělsku u jednoho statkáře, který ho vychoval jako

vlastního syna. Pracuje, vzdělává se, mohl by si vzít dokonce statkářovu dceru, ale on odmítá.

Odchází a stává se z něj voják. Málem umřel, ale ne zbraní nepřítele: pověsit ho chtěli jeho nadřízení, protože mu někdo ukradl válečnou kořist, jež mu byla svěřena do úschovy. Nakonec ho z vojska vyhnali.

U ničeho dlouho nevydrží, střídá jednu práci za druhou. Na krátký čas se ocitl v blázinci v Granadě. V roce 1539, poté co naslouchal strhujícímu kázání sv. Jana z Avily, začal všem na očích činit pokání. Spoluobčané usoudili, že přišel o rozum. V blázinci se setkává s těmi největšími ubožáky, kterých se jejich rodiny chtějí zbavit. Jan se rozhodl předstírat šílenství, aby tam mohl zůstat déle a pochopil, že teď se jednou provždy stane jeho řemeslem péče o nemocné. Knězem ani řeholníkem se však nestal. Předstoupil před biskupa z Granady s prosbou, že by s těmi, kteří ho budou následovat, zasvětil svůj život trpícím. Nejprve se k němu přidali dva, pak další a v roce 1540 se zrodila malá kongregace milosrdných bratří. Stavěl útulky, sirotčince, staral se o prostitutky, o rodiny bez živitele.

Jeho optimismus byl nakažlivý podle hesla: "současná hodina je dobrá – příští bude lepší."

Velkou novinku, kterou milosrdní bratři praktikovali, byl důraz na osobní vztah k nemocným.

Jan z Boha zemřel na kolenou v roce 1550 a svatořečen byl po právu 1690.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v březnu 2025

Sobota 1. března	7:30
Neděle 2. března 8. neděle v mezidobí	7:00 Za Josefa Wasserbauera, sestru, rodiče, švagrovou, švagry, rod Stránských, Wasserbauerů a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Marii Slámovu, Annu a Jana Slámovy, za Andrejku, rodinu Královu a Cahovu a Milana Střechu
Pondělí 3. března	17:30 Za Bohuslava Eliáše, rodiče, sourozence, rodiče Kašpárkovy a duše v očistci
Úterý 4. března	17:30 Za Marii Štohanzlovou, rodiče Kasalovy, živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Středa 5. března Popeleční středa	17:30 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 6. března	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání a další povolání ke službě v církvi
Pátek 7. března Památka sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 8. března	16:00 Za farnost
Neděle 9. března 1. neděle postní	7:00 Za Jiřího Špatku, rodiče a sourozence, rodinu Špatkovu, Vlčkovu, Fejtovu a Šaclovu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodinu Jarošovu, Josefa Štikara, sourozence, jejich rodiče, za Jaroslava Ondráčka a duše v očistci

Pondělí 10. března	17:30 Za Josefa Vlčka, rodiče, vnuka Davida, za rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku a celou živou rodinu
Úterý 11. března	17:30 Na daný úmysl
Středa 12. března	17:30 Za Vladimíra a Marii Špinarovy, oboje rodiče, syna a snachu
Čtvrtek 13. března	17:30 Za rodiče Vlčkovy, syna, zetě a celou živou i zemřelou přízeň
Pátek 14. března	17:30 Za Vladimíra a Annu Pibilovy a celý rod, rod Prchalů, Miloslava Lacinu a duše v očistci
Sobota 15. března	7:30 Za Boží ochranu a přímluvu Panny Marie pro rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu, Husákovu a všechny příbuzné
Neděle 16. března 2. neděle postní	7:00 Za rodiče Tománkovy, dva syny, dceru, rod Peřinů, rodiče Vlčkovy a dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, za Josefa a Libuši Dočecalovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 17. března	17:30 Za Libuši a Josefa Dočecalovy, zetě Jana, rod Dočecalů, Šerejchů, Strašilů a živé i zemřelé těchto rodů
Úterý 18. března	17:30 Za Jaroslava Baumruka, manželku, vnuka Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu a přízeň
Středa 19. března Slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku, bratra a rod Kopeckých a Jarošů

Čtvrtek 20. března	17:30 Za Josefa Pokorného, sestru, zetě, rodiče a rodinu Filipovu a duše v očistci
Pátek 21. března	17:30 Za Jana Homolu, rodiče, rodiče Zvolánkovy a syna a za živé i zemřelé těchto rodin s prosbou o Boží ochranu a duše v očistci
Sobota 22. března	7:30 Za Josefa a Jitku Frömlovu, celou živou i zemřelou přízeň a duše v očistci
Neděle 23. března 3. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Dočekala, rodiče, sestru a rodinu Hanusovu 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, jeho rodiče, Františka a Marii Růžičkovy, Josefa a Marii Kučerovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 24. března	17:30 Za rodiče Ondráčkovy, 2 dcery, manželé, zetě Karla, manželé Tichých, Blehovy, Sládkovy a duše v očistci
Úterý 25. března Slavnost Zvěstování Páně	17:30 Za Marii a Jana Holcmanovy, jejich rodiče a sourozence, za rodiče Uttendorfských, jejich rodiče, sourozence, syna, vnuka a duše v očistci
Středa 26. března	17:30 Za Marii Štohanzlovou, tři sourozence a rod Nejedlých a Štohanzlů
Čtvrtek 27. března	17:30 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy, Jiřího Hudce a celou živou i zemřelou přízeň
Pátek 28. března	17:30 Za Marii a Václava Kuncovy, Josefa a Marii Jágrovu a všechny živé i zemřelé těchto rodin
Sobota 29. března	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE

<p>Neděle 30. března 4. neděle postní</p>	<p>7:00 Za Josefa Němce, Ladislava Augustina, vnuka Miloše, živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodinu Jarošovu a Wasserbauerovu, za Bedřicha a Miluši Jarošovy, za Jaroslava a Blaženu Hofferovy a syny Jaroslava a Jana</p>
<p>Pondělí 31. března</p>	<p>18:00 Za rodiče Musilovy, jejich děti, celou přízeň a duše v očistci</p>

Změny vyhrazeny

Papež František nabízí „Lepší způsob postu“

Posti se od negativních slov, mluv zdvořile.

Posti se od nespokojenosti, naplň se vděčností.

Posti se od hněvu, naplň se mírností a trpělivostí.

Posti se od pesimismu, naplň se nadějí.

Posti se od starostí, naplň se důvěrou v Boha.

Posti se od stížností, syť se prostými věcmi života.

Přestaň živit napětí a naplň se modlitbou.

Posti se od hořkosti a smutku a naplň srdce radostí.

Posti se od egoismu a sobectví a naplň se soucitem k druhým.

Posti se od neodpuštění a naplň se smířením.

Posti se od slov a naplň se tichem, abys naslouchal druhým.

.....a buď si jistý, že to prospěje Tobě i mnoha lidem.

Tabulka lektorů v březnu 2025

SO	1					
NE	2	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.

PO	3			Jindrová V.		
ÚT	4			Bártová J.		
ST	5			Holcmanová Z.		
ČT	6			Chromá H.		
PÁ	7					
SO	8					
NE	9	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	10			Jindrová V.		
ÚT	11			Bártová J.		
ST	12			Laštovičková M.		
ČT	13			Chromá H.		
PÁ	14					
SO	15					
NE	16	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	17			Jindrová V.		
ÚT	18			Bártová J.		
ST	19			Holcmanová Z.		
ČT	20			Chromá H.		
PÁ	21					
SO	22					
NE	23	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	24			Jindrová V.		
ÚT	25			Bártová J.		
ST	26			Laštovičková M.		
ČT	27			Chromá H.		
PÁ	28					

SO	29					
NE	30	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	31			Jindrová V.		

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Jsou opravdu v nebi andělé?

Andělé jsou osoby jako my: mají rozum a svobodnou vůli. Na rozdíl od nás však andělé nemají tělo. Jsou v nebi s Bohem. Andělé učinili konečné rozhodnutí zůstat s Bohem a sloužit mu. Řecké slovo pro anděla (*angelos*) znamená „*posel*“: andělé v Bibli často lidem přinášeli Boží poselství.

ANDĚLÉ VŠUDE

Anděly najdeme v Bibli všude. U brány ráje je anděl (GN 3,24). Andělé obklopují Boží trůn v nebi (Iz 6,2). Andělé hrají svou roli také v Ježíšově životě. Anděl Gabriel zvěstoval jeho narození (LK 1,26) a tu noc, kdy se narodil, andělé zpívali: „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení!*“ (LK 2,14). Anděl Ježíše posiloval, když na něj při modlitbě v Getsemanské zahradě padla smrtelná úzkost (LK 22,43). Andělé také zvěstovali jeho zmrtvýchvstání, když šla skupina žen ke hrobu pomazat jeho tělo (Mr 28,2-6). Při druhém příchodu anděl oznámí Ježíšův návrat (1 SOL 4,16).

ZNÁMÍ ANDĚLÉ

V Bibli jsou zmíněna jména tří archandělů: Michael, Gabriel a Rafael. Sv. Michael je velitel nebeského vojska proti satanovi (ZJ 12,7). Jeho jméno znamená „*Kdo je jako Bůh?*“. Latinskou verzi můžeme často spatřit na obrazech nebo vyrytou na sochách: „*Quis ut Deus?*“ Můžeš se k sv. Michaelovi modlit a prosit ho o pomoc v boji se zlem; je dobré to

dělat. Je uctíváný po celém světě v kostelích a svatyních, jako je hora St. Michel ve Francii nebo Sacra di San Michele v Itálii. Papež Benedikt XVI. nám připomněl, že sv. Michael je také obránce Božího lidu (DAN 10,21; 29.9.2007).

Archanděl Gabriel zvěstoval Ježíšovo narození (LK 1,26). Jeho jméno znamená „*Bůh je moje síla*“. Sv. Rafael uzdravil lidskou slepotu (TOB 3,17). Jeho jméno znamená „*Bůh uzdravuje*“. Archandělé jsou jedni „*ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházeli před Hospodinovu slávu*“ (TOB 12,15). Ve východních církvích kvůli této pasáži uctívají i další čtyři archanděly.

EXISTUJE DEVĚT ANDĚLSKÝCH CHÓRŮ?

Na základě biblického studia objevil Pseudo-Dionýsius, učenec z 16. století, třístupňovou hierarchii andělských chórů.

1.1 Serafíni (Iz 6,2), 1.2 Cherubíni (GN 3,24), 1.3 Trůny (KOL 1,16), 2.1 Panstva (KOL 1,16),

2.2 Síly (nebo Vlády) (KOL 1,16; 1 PETR 3,22), 2.3 Mocnosti (ŘÍM 8,38; 1 PETR 3,22), 3.1 Knížata (KOL 1,16; ŘÍM 8,38), 3.2 Archandělé (1 SOL 4,16), 3.3 Andělé (ŘÍM 8,38; 1 PETR 3,22)

Církev se spojuje v liturgii s anděly, aby se klaněla třikrát svatému Bohu; vzývá jejich pomoc (v *In paradisum deducant te angeli – Ať tě andělé doprovázejí do ráje* – z pohřebních obřadů).

Jejich jména však známe pouze z nebiblických knih. Katolíci se drží těch tří výše zmíněných. Archandělé mají svátek 29. září.

TVŮJ ANDĚL STRÁŽNÝ

Bůh svěřuje andělům velmi důležité úkoly, ačkoli „*je přece jasné, že se neujal andělů, ale Abrahámových potomků*“ (ŽID 2,16). Od samého počátku našeho života nás chrání andělé. Každý má anděla, který na něj dává pozor: svého vlastního anděla strážného (MT 18,10; SK 12,15). Tito strážní andělé mají od Boha za úkol starat se o lidi: „*On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách*“

(ŽL 91(90),11). Mají svátek 2. října. Jelikož obklopují Boží trůn, můžeme je vždycky poprosit, aby se za nás přimlouvali. Je velmi dobré prosit anděly o vedení, zvláště svého anděla strážného. Existuje k tomu dobře známá modlitba: „*Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj: mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému mě vzbuzuj. Ctnostem svatým mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, d'ábla přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dávám. A tak s tebou ve spojení ať vytrvám do skonání, po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.*“

Andělé jsou všude v Bibli, uctívají Boha v nebi a přinášejí nám poselství. Dávají na nás pozor. I ty máš svého anděla strážného!

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v říjnu až prosinci 2024

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v říjnu až prosinci 2024.

Datum	Účel	Částka
20. října	sbírka na Papežská misijní díla	10 578,-
do 28. října	pokladnička na opravy kostnice	735,-
do 8. listopadu	pokladnička na Farní list	2 323,-
do 17. listopadu	sbírka na katolická média	12 119,-
do 22. listopadu	pokladnička na opravy kostnice	320,-
do 1. prosince	pokladnička na Betlém nenarozeným na výstavě betlémů	8 220,-
22. prosince	sbírka na kněžský seminář	13 716,-

Stav našich účtů: ke dni 31. prosince 2024 měla naše farnost u ČSOB dva účty, jeden běžný a druhý spořicí. Na běžném účtu byl k tomuto dni stav 41 500,14 Kč. Na spořicí účtu, úročeném sazbou 2,20 % p.a. stav 333 316,52 Kč. Zároveň vám všem chci na tomto místě poděkovat za příspěvky do sbírek a další dary. Bůh vám všem oplat' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

Rabín a dvě ženy

K rabínovi přišly dvě ženy. Jedna mu s pláčem vyznala svůj velký hřích, kterého se dopustila. Už před tím prosila člověka, kterému ublížila o odpuštění a snažila se hřích nějak odčinit dobrem. Ublížený jí odpustil. Modlila se k Bohu a litovala a přišla se ještě vyznat rabínovi. Rabín jí vyslechl a požehnal. Pak se zeptal druhé ženy, zda také chce vyznat hříchy. Ta ale řekla, že jen doprovází svou přítelkyni a má jen malé hříchy, které nestojí za řeč.... Nemá smysl je vyznávat. Rabín pokýval hlavou, pak nařídil první ženě, aby přinesla tak velký kámen, jaký unese a druhé ženě, aby posbírala pytel malých kamínků. Když se vrátily, rabín řekl, aby nyní vrátily kameny přesně tam, kde je vzaly. S velkým kamenem to šlo, ale druhá žena si nemohla zapamatovat všechna ta místečka, kde sbírala kamínky. Rabín řekl: „Ty s velkým hříchem jsi přiznala vinu, vyznala ses, pokořila, kála jsi se a Všemohoucí Milosrdný Ti odpustil. Stala ses „Paní návratu“. Tobě ale malé hříchy netížily svědomí a srdce, nepamatovala sis je, jako jsi si nepamatovala místa, odkud jsi brala kamínky. Nesnažila ses změnit a možná jsi kázala druhým i své přítelkyni o morálce. Všemohoucí Milosrdný Ti chce odpustit, ale jak může?“

Z knihy: Příběhy moudrosti od Jitky Krausové

Vybrala: Jana Vosmeková

Z deníku venkovského faráře 9

Na počátku bylo...

Tak mne napadlo, že možná řada z vás ani neví, jak k tomu vlastně došlo, že jsem se stal farářem. Někomu jsem už možná kousek toho příběhu vyprávěl, možná už jsem i něco napsal do Farních listů.

Tož to bylo tak. Jak asi víte, tak narozený jsem v listopadu 1971. Pokřtili mne na přání jedné z babiček v roce 1972, nicméně ve víře jsem vychován nebyl. Z mého mládí si pamatuji, že jsem pouze jedenkrát byl v kostele na mši svaté, a to sice v roce 1988 na pohřbu té babičky, která se zasadila o můj křest.

Dva roky poté přišly letní prázdniny 1990, které jsem měl docela dlouhé. Mezi maturitou a začátkem prvního semestru na vysoké škole to byly více jak tři měsíce (asi chápete, že tuhle větu dětem ze základy neříkám). Během těchto prázdnin, nejspíše to bylo v červenci, jsem se také vydal se spolužáky na pár dnů do údolí Oslavy. Jednou jsme se posunuli o kousek dál k Dalešické přehradě. Oni někam odešli a já tam zůstal sám s tím, že si trochu zaplavu.

Neplaval jsem daleko, jen podél břehu, jsem špatný plavec. A nevzal jsem si při svých pěti či šesti dioptriích brýle. A když jsem se domníval, že jsem blízko u břehu a mohl bych se postavit a vylézt z vody, tak jsem přestal plavat a začal se stavět na nohy. Když jsem měl vodu po prsa a pořád nohy nedosáhly na dno, trochu mne to znepokojilo. Když mi ale voda sahala až ke rtům a dno stále nikde, pochopil jsem, že jsem bez brýlí vzdálenost od břehu a tím i hloubku špatně odhadnul.

A v tu chvíli jakoby se zastavil čas. Hlavou mi prošel jako film můj dosavadní život. Pak jsem se viděl jakoby shora nad vodou a na obzoru zářilo jasné, bílé světlo, tak jasné, a tak čistě bílé, že se to nedá k ničemu přirovnat. A jakkoliv jsem se do té doby nemodlil, tak Duch svatý se modlil ve mně a já jsem do toho světla Bohu poděkoval za svůj život. A začal jsem „smlouvat“. Směrem k tomu světlu putovala moje myšlenka zhruba tohoto znění: „Bože, vím, že tohle nezvládnou, ale kdybys mne z toho nějak dostal, tak já bych zkusil být užitečný.“ Zpět se mi vrátila věta: „tak to bys mohl být knězem“. Já na to: „Bože, to přece nemůžeš myslet vážně. Já ani do kostela nechodím. Bude lepší, když na to zkusíš najít někoho jiného. Já bych zkusil být užitečný jinak.“ Podotýkám, že mé tělo během celého tohoto „filmu“ a dialogu nekleslo ani o milimetr. Pak jakoby mne někdo lehce nadzvednul a já jsem doplaval ke břehu.

Jak asi tušíte, tak na břehu jsem tento zážitek nějakou dobu vydýchal, nicméně v dané době to na můj život viditelný dopad nemělo. Až po roce 2001 jsem se začal zajímat o Bibli a o víru, a i do toho kostela jsem časem začal chodit a přistupovat ke svátostem. V roce 2009 jsem nastoupil do teologického konviktu a návazně v roce 2010 do kněžského semináře.

Od roku 2015 jsem knězem.

Jak vidíte, tak Bůh může myslet vážně i to, že nabídne kněžství mladému katolíkovvi, který do té doby byl jednou jedinkrát na mši svaté a ono Mu to nakonec vyjde. Protože co se nám lidem zdá nemožné, u Boha je možné. Chvála Bohu za jeho lásku, péči a starostlivost a vpravdě svatou trpělivost se mnou.

P. Zdeněk Sedlák

Proč se někteří lidé neumí omluvit?

Omluva je jedna z nejtěžších věcí v mezilidských vztazích. Má ale velkou moc. Může zachránit situaci, vztah, manželství nebo pověst. A naopak. Tam, kde někdo omluvu právem očekával, ale nedočkal se, může dojít ke zbytečnému odcizení a ochladnutí vztahů. Když se naučíme správně omlouvat, může to pomoci oživit lásku, kterou bolest zadusila.

Důvody, proč se někdo neumí omlouvat

Někteří lidé se naučí omlouvat už v dětství, zatímco jiní tuto dovednost nezískají. Ve zdravých rodinách rodiče vedou děti k tomu, aby se uměly omluvit. Mnoho dětí však vyrůstá v prostředí plném urážek, hněvu a hořkosti, kde omluva není běžnou součástí komunikace. To může být jedním z důvodů, proč se někteří lidé v dospělosti omlouvat neumí.

Dalším důvodem, proč je pro některé lidi těžké říct: „Udělal jsem chybu, promiň“, souvisí s jejich vnímáním vlastní hodnoty. Přiznání chyby totiž mohou považovat za projev slabosti. Věří, že chyby přiznávají jen ti, kdo prohrávají, zatímco inteligentní člověk by měl vždy obhájit své jednání (i když je špatné). Takovýto postoj sebeospravedlňování často vzniká už v dětství. Pokud dítě za jeho chyby přehnaně trestáme, ponižujeme nebo odsuzujeme, může si začít spojovat chybu s pocitem nízké osobní hodnoty. Přiznat omyl by pro něj znamenalo, že je jako člověk „špatný“. A s takovým pocitem je těžké žít. Dospělý, který vyrůstal s tímto emocionálním nastavením, pak může mít velký problém uznat vlastní chybu, protože to ohrožuje jeho sebehodnotu.

Umění omlouvat se potřebujeme, aby se naše vztahy mohly rozvíjet v lásce

Když někomu ublížíme, vyrůstá mezi námi emocionální bariéra. A dokud ji neodstraníme, nemůžeme pokračovat v plnohodnotném vztahu. Kdyby byl svět dokonalý, žádné omluvy bychom nepotřebovali. Protože však dokonalý není, potřebujeme je, aby se naše vztahy mohly rozvíjet v lásce.

Láska tak často může znamenat, že se stále znovu omlouváme. Ano, ke skutečné lásce patří, že se ten, kdo ukřivdil, omluví, a ten, komu bylo ublíženo, odpustí. Omluvou přijmeme odpovědnost za své jednání a snažíme se nějak napravit vztah s člověkem, kterému jsme ublížili. Je to cesta k obnově blízkosti. A začíná tak, že když někomu ukřivdíme, naučíme se vyjádřit omluvu.

Zralí lidé se učí škodlivé návyky z dětství překonávat a přijímat odpovědnost za svá selhání. Nezralí lidé si naopak špatné jednání neustále zdůvodňují a obhajují...

Je tu dobrá zpráva:

umění omluvy se lze naučit.

Ale je tu dobrá zpráva: i v dospělosti se můžeme naučit rozpoznávat zakořeněné negativní emoční vzorce, osvobodit se od nich a osvojit si umění omluvy.

Můžeme rozlišit **pět** základních aspektů omluvy, označovaných za „pět jazyků omluvy“. Všechny jsou důležité, ale zároveň je pro každého člověka některý z nich srozumitelnější a důležitější než ostatní.

1/ Pro mnohé lidi je pro uzdravení a obnovení vztahu velmi důležité vyjádření lítosti. Pokud chcete, aby cítili, že svou omluvu myslíte upřímně, musíte připustit a uznat jejich bolest, kterou způsobilo vaše jednání. „Uvědomila jsem si, že jsem tě hrozně urazila. Strašně mě to mrzí. Je mi to fakt líto.“

2/ Pro mnoho lidí je nejdůležitější částí přijetí odpovědnosti, uznání, že Vaše určité jednání bylo špatné. Např.: „Nebylo správné, jak jsem s tebou mluvil. Byl jsem naštvaný a snažil jsem se nějak ospravedlnit. Choval jsem se bezohledně a byl jsem nepříjemný. Promiň.“

3/ Další potřebují, aby omluvu vždy provázela touha napravit, co jsme pokazili, touha nahradit způsobenou škodu a ujištění, že nám na tom opravdu záleží. „Připadá mi, že slovo promiň nestačí. Chci to nějak napravit. Co bys považovala za vhodné?“

4/ Jiní potřebují od druhého slyšet závazek, že se v daném ohledu chtějí změnit. „Uvědomuji si, že jsem ti svým chováním dost ublížila. Už bych to nikdy nechtěla udělat. Budu ráda, když mi poradíš, co mám změnit.“

5/ A pro mnohé je teprve výslovná prosba o odpuštění důkazem, že stojíte o smíření. „Mrzí mě, jak jsem s tebou mluvil. Křičel jsem, byl jsem hrubý, a to sis nezasloužila. Choval jsem se fakt špatně a chci tě poprosit, abys mi to odpustila.“

Člověk, který se nechce omlouvat, bude mít problémy s udržení zdravých vztahů

Když nezůstaneme jen u zběžného „promiň“ a naučíme se správně omluvit, může to pomoci oživit lásku, kterou bolest zadusila. Když se naučíme omlouvat – a porozumíme jazyku omluvy druhého člověka – snadněji pochopí, že myslíte omluvu upřímně, a je pravděpodobnější, že vám odpustí.

Kdo si totiž myslí, že nikdy nedělá nic, za co by se měl omluvit, nežije v reálném světě. Skutečnost je taková, že každý z nás někdy řekne něco hrubého, kritického nebo nelaskavého, a každý z nás někdy svým jednáním někomu ublíží. Kdo odmítá přijmout, že omluva i z jeho strany je někdy nutná, bude mít problémy s udržení dobrých a zdravých vztahů.

Převzato z: <https://www.vira.cz/texty/clanky/proc-se-nekteri-lide-neumi-omluvit>

NIKOHO NEKRITIZUJ A NESUĎ.
KAŽDÝ SE BUDE ZODPOVÍDAT
ZA SVÉ SKUTKY. MLČ A
PRACUJ NA SOBĚ.

@vzdysbohem

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 22. března 2025

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 17 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Zdena Holcmanová – redaktori farního listu

Jaroslava Bártová – korektor farního listu
